

ปัญหาการขาดแคลนสถานพักผ่อนหย่อนใจ ในกรุงเทพฯ

บัณฑิต จุลาสัย

กรุงเทพมหานคร ในทุกวันนี้ถ้าท่านเดินทางผ่านไปตาม ตรอก ซอย ถนน บางสาย ที่ปริมาณการจราจรเบาบาง หรือบนทางเท้าริมถนนที่มีการจราจรหนาแน่น จะมีเด็กวัยต่าง ๆ ใช้บริเวณดังกล่าวเป็นสนามเด็กเล่น และมักเกิดอุบัติเหตุเสมอ สถานที่ราชการบางแห่งมีบริเวณสนามที่เหลื่อจากการจัดที่จอดรถ หรือจัดไว้เพื่อเพิ่มความสว่างแก่อาคาร แต่ภายหลังเวลาราชการเด็กบางกลุ่มแอบเข้าไปใช้เป็นสนามฟุตบอล หรือวิ่งเล่นสนุกสนานโดยที่ต้องคอยระวังเจ้าหน้าที่ที่คอยไล่ เนื่องจากทำลายสนาม ต้นไม้ ดอกไม้ที่ปลูกประดับไว้ บริเวณชุมชนที่มีอาคารตั้งอยู่หนาแน่นจนขาดที่ว่างที่โล่งสำหรับพักผ่อน เด็กในชุมชนนั้นต้องหันมาเล่นเกมส์ในร่ม และกลายเป็นการพนัน มั่วสุม และเป็นแนวทางให้ถูกชักจูงไปสู่อบายมุขในที่สุด โรงเรียนทั้งของรัฐบาลและของเอกชนในกรุงเทพฯ ทุกวันนี้ก็มุ่งเพิ่มอาคารเรียน เพิ่มพื้นที่ห้องเรียนเพื่อสามารถรับจำนวนนักเรียนได้มากตามนโยบายของรัฐบาล หรือเพิ่มผลประโยชน์ทางการค้า ทำให้โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดที่ว่างเพื่อเป็นสนามสำหรับนักเรียนใช้เป็นบริเวณพักผ่อนออกกำลังกาย บางโรงเรียนเด็กนักเรียนจะต้องวิ่งเล่นกันบนชั้นดาดฟ้า มีลวดตาข่ายล้อมรอบซึ่งไม่เสริมสร้างบรรยากาศเลย โรงเรียนที่ตั้งในบริเวณที่ลุ่มมีปัญหาเรื่องการระบายน้ำ น้ำท่วมตลอดปี เด็กนักเรียนไม่มีที่วิ่งเล่น สำหรับตัวท่านเองที่มีลูกหลานอยู่ในวัยที่ต้องการออกกำลังกาย วิ่งเล่นตลอดเวลา ไม่ไว้ใจให้ออกไปเล่นนอกบ้าน เพราะหาสถานที่ปลอดภัยไม่ได้ จึงต้องอาศัยสวนสนุกตามภัตตาคาร ร้านค้า ชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำลำคลอง แต่เดิมนั้นอาศัยแม่น้ำลำคลองเป็นสระว่ายน้ำได้อย่างดี แม้ว่าไม่ได้มาตรฐานก็ตาม แต่ว่าก็ใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายได้ ในปัจจุบันน้ำในแม่น้ำลำคลองเน่าเสีย การลงไปว่ายน้ำอาจเกิดโรคมัยไซ้เจ็บได้สารพัดลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของกรุงเทพฯ ทุกวันนี้ การมีโรงภาพยนตร์ตั้งอยู่มากมาย และกระจายไปทั่วเมือง บางชุมชนมีโรงภาพยนตร์ตั้งใกล้ชิดกันมากนับสิบสิบโรงได้ ซึ่งจำนวนโรงภาพยนตร์ไม่ได้แสดงว่า คนในกรุงเทพฯ นิยมการพักผ่อนหย่อนใจโดยการชมภาพยนตร์มากเป็นพิเศษ แต่เหตุผลที่แท้จริงนั้น เป็นเพราะไม่สามารถหาวิธีการพักผ่อนหย่อนใจอื่นที่เหมาะสมกับสภาวะของสังคม และเศรษฐกิจเท่า บริเวณศูนย์การค้า ร้านอาหารบางประเภท มีเด็กวัยรุ่นไปมั่วสุมกันอยู่เป็นกลุ่ม ก็คงจะมีสาเหตุเดียวกับที่ไม่มีสถานที่พบปะสังสรรค์ จึงเลือกเอาสถานที่ดังกล่าวเป็นที่พบปะสังสรรค์ ทำให้เสียเงินทองโดยไม่จำเป็น จำนวนร้านอาหาร ภัตตาคาร

บาร์ ในท์คลับ สถานอาบ อบ นวด สถานเริงรมย์อื่น ๆ ในกรุงเทพฯ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงความขาดแคลนสนามเด็กเล่น ที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา สวนสาธารณะซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชุมชนไม่ว่าเพศใด วัยใด และฐานะใด

ความจำเป็นของการพักผ่อนหย่อนใจ

ในการดำรงชีวิตของมนุษย์นั้น จำเป็นต้องประกอบกิจการงานด้านต่าง ๆ เพื่อความอยู่รอดภายหลังการทำงานหนัก มนุษย์จะเกิดความตึงเครียด เมื่อยล้า ซึ่งแยกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. ความเมื่อยล้าทางสมอง (Mental Fatigue) ได้แก่ความเครียดจากการทำงานที่ใช้สมองมาก มีอาการอ่อนเพลียสมองมึนงง บุคคลที่ทำงานระดับบริหาร ทำงานใช้ความคิด งานธุรกิจการพาณิชย์ ฯลฯ มักจะเกิดความเมื่อยล้าชนิดนี้

2. ความเมื่อยล้าทางร่างกาย (Physical Fatigue) ได้แก่ความเครียดจากการทำงานที่ออกกำลังกายกล้ามเนื้อทำงานหนัก มีอาการอ่อนเพลีย ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ บุคคลที่ทำงานโดยใช้แรงงานมักเกิดความเมื่อยล้าชนิดนี้

ดังนั้นมนุษย์ต้องการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อผ่อนคลายความเครียดทั้ง 2 ชนิด ซึ่งบางครั้งการพักผ่อนหย่อนใจจะมีลักษณะแตกต่างกันตามความเมื่อยล้าที่เกิดขึ้น เช่น บุคคลที่มีความเมื่อยล้าทางสมองย่อมต้องการพักผ่อนในด้านการออกกำลังกาย (Active Recreation) เพื่อช่วยให้กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ได้ทำงานเต็มที่ แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับวัยด้วยเหมือนกัน หรือบุคคลที่มีความเมื่อยล้าทางร่างกายย่อมต้องการพักผ่อนในลักษณะตรงกันข้าม คือทำกิจกรรมเบา ๆ (Passive Recreation) ไม่ต้องออกกำลังมากเนื่องจากใช้แรงงานตลอด

นอกจากความเมื่อยล้าของร่างกายแล้ว มนุษย์มีเวลาว่างมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากทุกวันนี้มนุษย์ได้พัฒนาความรู้ทางเทคโนโลยี การประดิษฐ์คิดค้นเครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ ช่วยให้มีมนุษย์ประหยัดทั้งแรงงานและมากขึ้น ระยะเวลาที่เคยใช้ทำงานลักษณะเดียวกันลดลง มีเวลาว่างมากขึ้น มนุษย์จึงทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อใช้เวลาว่างสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ

โดยทั่ว ๆ ไป การพักผ่อนหย่อนใจนั้น แบ่งได้เป็นประเภทต่าง ๆ เช่น

1. ประเภทที่ต้องใช้กำลังกาย (Active Recreation) เช่น การกีฬา กรีฑา เดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น

2. ประเภทไม่ต้องใช้กำลังกาย (Passive Recreation) เช่น งานอดิเรก เล่นดนตรี หรือแบ่งประเภทตามผู้ดำเนินการ

1. ประเภทที่เอกชนจัดเพื่อหวังกำไร เช่น โรงภาพยนตร์ ภัตตาคาร สวนสนุกตาม

ภัตตาคาร ศูนย์การค้า สถานเริงรมย์ อื่น ๆ

2. ประเภทที่รัฐจัดเพื่อบริการ เช่น สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สังกีตศาลา

มาตรฐานการจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับเยาวชนในต่างประเทศ

ก. สนามเด็กเล่นสำหรับเด็กวัยทารก และวัยก่อนเข้าโรงเรียน อายุประมาณ 1-5 ขวบ มีขนาดทั่วไป 1-3 ไร่ อยู่ในรัศมีประมาณ 200 เมตร จากบ้านพักอาศัย มีลาน, สนาม ประกอบด้วยเครื่องเล่นต่าง ๆ เช่น ป่อทราย สระน้ำตื้น น้ำพุ สนามม้า เครื่องกระโดด เครื่องปีนป่าย ฯลฯ

ข. สนามเด็กเล่นสำหรับเด็กอายุประมาณ 5-15 ขวบ มีขนาด 12-20 ไร่ อยู่ในรัศมี มี 400-500 เมตร จากบ้านพักอาศัย ประกอบด้วย สถานที่เล่นกีฬาในร่มหรือการเล่น งานอดิเรก ต่าง ๆ สนามกีฬากลางแจ้ง และสวนพักผ่อนหย่อนใจ

ค. สถานที่พักผ่อนสำหรับเด็กวัยรุ่นขึ้นไปและผู้ใหญ่ มีขนาดถึง 30-50 ไร่ อยู่ในรัศมี 1.6-2.5 กิโลเมตร จากบ้านพักอาศัย มีสถานที่อุปกรณ์ครบ

สถานพักผ่อนหย่อนใจในกรุงเทพฯ ที่รัฐจัดขึ้นเพื่อเป็นบริการสำหรับประชาชน

สถานที่พักผ่อนหย่อนใจประเภทที่รัฐจัดให้เพื่อบริการหรือเป็นสวัสดิการแก่ประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่ขาดแคลนมากในบ้านเรา ไม่ว่าในเมืองหรือชนบท ดังได้กล่าวมาแต่เริ่มต้นของการบรรยาย ประชาชนต้องพักผ่อนในสถานที่ที่เอกชนจัดขึ้นมาเพื่อหวังกำไร ซึ่งก็มีประชาชนเพียงกลุ่มเดียวที่ฐานะทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวยให้ สำหรับกลุ่มอื่นรัฐได้มองข้ามปัญหานี้ไปโดยที่ไม่ได้คิดถึงผลเสียที่เกิดขึ้นในสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ปัญหาเด็กวัยรุ่นมั่วสุมกันตามสถานเริงรมย์ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการทะเลาะวิวาทของเด็กนักเรียน เป็นต้น

กรุงเทพมหานครได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วและขาดการวางแผนที่ดี ทำให้ปัจจุบันอัตราส่วนของพื้นที่ว่างที่เป็นสวนสาธารณะมีเพียง 1,447 ไร่ หรือ 1.3% ของพื้นที่ทั้งหมด (ข้อมูลดังกล่าวมาจากการสำรวจปี 2511) จำนวนที่ว่างที่เป็นสวนสาธารณะดังกล่าวนี้ซึ่งรวมกับสนามกอล์ฟ สนามม้าเข้าไปด้วย และเมื่อคิดเป็นเนื้อที่ที่เป็นสวนสาธารณะและสวนหย่อนใจที่ทางกองสวนสาธารณะกรุงเทพมหานครรับผิดชอบอยู่ (ข้อมูลปี 2512) มีประมาณ 1,000 ไร่เท่านั้น

สวนสาธารณะขนาดใหญ่ ได้แก่

สวนลุมพินี	360 ไร่
สวนสาธารณะหัวหมาก	360 ไร่

สนามหลวง 70 ไร่

สวนธนบุรีวนารมย์ 60 ไร่

(สำหรับสวนจัดกิจกรรมอยู่ระหว่างการก่อสร้าง มีขนาดประมาณ 200 ไร่)

นอกจากนี้เป็นสวนหย่อม ขนาดตั้งแต่ 30 ตารางเมตร จนถึง 17,443 ตารางเมตร รวมทั้งหมด 26 แห่ง เนื้อที่ประมาณ 45 ไร่

และถ้าศึกษาถึงสวนสาธารณะดังกล่าวที่มีอยู่ ก็จะเห็นว่ามียุทธศาสตร์มากมาย เช่น สวนลุมพินี สวนสาธารณะเพียงแห่งเดียวที่ตั้งอยู่ในใจกลางเมือง มีกิจกรรมอื่นปะปนกันมากมาย เช่น บ้านพักคนงาน หรือครั้งหนึ่งมีการเปิดทัศนียภาพกลางน้ำ ที่ทิ้งของเสียและระบายน้ำลงในสระน้ำเกิดการเน่าเหม็น มีรูปปั้นลามกอนาจาร เคาระหัดที่เกิดอัคคีภัย มิเช่นนั้นแล้วคงตั้งอยู่ประจวบจนทุกวันนี้ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ สมาคมกีฬาแห่งหนึ่งจะขอสร้างสนามกีฬาในร่มขนาดใหญ่แต่มีปัญหาวิพากษ์วิจารณ์ตามหน้าหนังสือพิมพ์ว่าไม่เห็นด้วย จึงถูกระงับไปเสียก่อน สวนลุมพินีเป็นสวนสาธารณะแห่งเดียวที่ประชาชนสามารถเข้าไปพักผ่อนได้สะดวกที่สุดเมื่อเทียบกับแหล่งอื่น ๆ แต่ต้องถูกรุกรานตลอดเวลาไม่ทราบว่าจะอยู่ได้อีกนานเท่าไร

สวนธนบุรีวนารมย์, สวนสาธารณะหัวหมากทั้ง 2 แห่ง ตั้งอยู่ไกลเกินไปที่ประชาชนจะสามารถเข้าไปใช้สอยได้

สนามหลวง เป็นที่ว่างโล่งที่มีการจัดกิจกรรมประเภทอื่นมากที่สุด ตั้งแต่ ตลาดนัด เป็นต้นไป

สวนหย่อมแต่ละแห่งจะมีคนไปใช้อย่างมากจนแน่นขนัด แม้ว่าทางกรุงเทพมหานครมิได้จัดอุปกรณ์สถานที่ไว้สำหรับพักผ่อน แต่เป็นเพียงจัดสวนเพื่อความสวยงามเท่านั้น

สถานที่พักผ่อนหย่อนใจอื่น ๆ ที่รัฐได้จัดไว้ เช่น โรงละครแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์ หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดเทศบาล 3-4 แห่ง หอสมุดเอกชน สวนสัตว์ดุสิต ท้องฟ้าจำลอง สนามกีฬาแห่งชาติ สนามกีฬาหัวหมาก ฯลฯ ส่วนใหญ่ไม่ได้ให้บริการแก่ประชาชนเต็มที่ เนื่องจากมียุทธศาสตร์มากมาย

นอกจากนี้ศูนย์เยาวชนต่าง ๆ ที่กรุงเทพมหานครได้จัดขึ้น ประมาณ 15-20 ศูนย์ ก็ไม่สามารถบริการเยาวชนในเขตต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เพราะจำนวนศูนย์ต่อจำนวนเยาวชนในชุมชนไม่ได้สัดส่วน อีกทั้งขาดแคลนงบประมาณ อาคารสถานที่ อุปกรณ์และบุคลากรอยู่มาก ทำให้การดำเนินงานไม่ได้ผลเท่าที่ควร

แนวทางในการปรับปรุงสถานพักผ่อนหย่อนใจในกรุงเทพมหานคร

ก. รัฐจะต้องกำหนดนโยบายแน่นอนในการที่เพิ่มบริเวณที่ว่างที่พักผ่อนหย่อนใจ

และสวนสาธารณะให้มากขึ้นและอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเหมาะสม ซึ่งในปัจจุบันอัตราส่วนของสวนสาธารณะและบริการที่ราษฎรเข้าไปใช้พักผ่อนได้ประมาณ 0.5 ตารางเมตรต่อคน หรือ 0.30 ไร่ต่อ 1,000 คน ในขณะที่สิงคโปร์ใช้มาตรฐาน ประมาณ 6.8 ไร่ ต่อ 1,000 คน เปรูโตริโก ประมาณ 13 ไร่ ต่อ 1,000 คน อังกฤษประมาณ 17.5 ไร่ ต่อ 1,000 คน สหรัฐอเมริกาประมาณ 25 ไร่ ต่อ 1,000 คน สำนักผังเมืองได้กำหนดไว้ในแผนการใช้ที่ดิน ปี 2533 ประมาณ 10 ไร่ ต่อ 1,000 คน ซึ่งทางรัฐก็ยังไม่ได้ดำเนินการใดเพื่อให้เป็นไปตามแผน

ข. ต้องปรับปรุงกฎหมาย เทศบัญญัติ และพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ที่ดินในด้านการควบคุมที่ว่าง เช่น บริเวณย่านการค้าพาณิชย์ จะต้องกำหนดควบคุมอาคารให้มีที่ว่างเกิดขึ้นระหว่างกลุ่มอาคารไม่ให้แออัดยัดเยียด และกำหนดให้บริเวณที่ว่างนั้นใช้ประโยชน์เป็นสวนหรือลานโล่งสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ บริเวณพักอาศัย หรือหมู่บ้านจัดสรรจะต้องกำหนดให้มีการเว้นที่ว่าง สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะไว้ให้มีอัตราส่วนพอดีกับจำนวนประชากร ครอบครัวและอาคารพักอาศัยที่ได้จัดสรรไว้ ให้มีบริเวณพักผ่อนออกกำลังกายของประชาชนในชุมชนนั้นโดยเฉพาะบริเวณอาคารสงเคราะห์ของรัฐบาลจะต้องจัดสวัสดิการทางด้านนี้อ่างเพียงพอแก่ประชากรทั้งหมด ที่พักอาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่น

ค. กำหนดมาตรฐานสำหรับโรงเรียน หรือสถาบันศึกษา ในการก่อสร้างอาคารและการเว้นที่ว่างเพื่อเป็นสนามออกกำลังกายของนักเรียน นักศึกษา สำหรับโรงเรียน สถานศึกษาที่ตั้งอยู่แล้ว และมีเนื้อที่มาตรฐานจะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นตามมาตรฐานที่กำหนด

ง. การจัดสวนสาธารณะขนาดเล็กให้กระจายทั่วไปในกรุงเทพฯ แทนการสร้างสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ซึ่งการสร้างสวนสาธารณะขนาดใหญ่ในเมืองนั้นมีอุปสรรคต่าง ๆ เช่น ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการดำเนินการก่อสร้าง และไม่มีเนื้อที่กว้าง ๆ พอสวนบริเวณชานเมืองก็เป็นการยากลำบากสำหรับประชาชนจะเดินทางไปถึงได้ การจัดสวนสาธารณะขนาดเล็กกระจายอยู่ทั่วไปของเมืองสะดวกในการดำเนินการจัดสร้าง บำรุงรักษา และสะดวกแก่ประชาชนที่จะเข้าไปใช้ แม้ว่าจะ เป็นเพียงสนามเด็กเล่น หรือที่พักผ่อนหย่อนใจที่ไม่มี การออกกำลังมาก

บริเวณที่ควรจะนำมาพิจารณา คือ

1. บริเวณวัด จากสภาพทั่วไปในอดีตและปัจจุบันวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนในด้านการศาสนา การศึกษา การอบรมศีลธรรม เป็นศูนย์รวมเยาวชน เป็นสโมสรสำหรับผู้ใหญ่ เป็นจุดรวมของวิทยากร ศิลปะ สถาปัตยกรรม อาจกล่าวได้ว่าวัดเป็นสถานที่สำหรับทุกเพศทุกวัยเลยทีเดียว แต่ปัญหาการขยายตัวของเมือง วัดถูกรุกล้ำเพื่อประกอบกิจการต่าง ๆ ทั้ง

ที่เป็นความสมัครใจของพระองค์เอง หรือไม่ก็ตาม เช่น การก่อสร้างบ้านพักอาศัย โรงเรียน ร้านค้า ตลาดพระ ที่จอดรถ โกดังเก็บสินค้า ฯลฯ มามาย ซึ่งเหล่านี้เป็นการทำลายความสว่างาม ความเยียบสงบ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นจึงควรพิจารณาป้องกันมิให้คุณค่าวัด ถูกทำลายกลายเป็นที่หาประโยชน์ทางการค้า โดยรื้อถอนอาคารดังกล่าว ปรับปรุงปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ปรับสนามให้เรียบเพื่อประชาชนจะมาใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และเพิ่มความสว่างาม ส่งเสริมให้วัดมีคุณค่าทางจิตใจแก่ชุมชนมากยิ่งขึ้น

2. บริเวณริมแม่น้ำลำคลอง ในปัจจุบันการขยายตัวของเมืองหลวงได้ทำลายสภาพ การเป็นเวนิสตะวันออกโดยการถมคลองคูเพื่อสร้างถนน การก่อสร้างอาคารริมคลองหรือ แม่น้ำ ขาดการควบคุมทำให้เกิดการก่อสร้างต่อเติมรुक้าไปในแนวคลอง ไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อย การทิ้งขยะ การระบายน้ำเสียลงสู่คลองโดยตรง ทำให้สภาพคลองในกรุงเทพฯ มีน้ำเน่าเสีย ควรที่จะมีการวางแผนปรับปรุงบริเวณริมคลอง ทำทางเท้ากว้าง ๆ ปลูกต้นไม้ สนามสำหรับประชาชนใช้พักผ่อนและเป็นการสร้างความร่มรื่นแก่เมือง

3. บริเวณถนนบางสายที่มีขนาดกว้างขวางควรปรับปรุงปลูกต้นไม้ ขยายทางเท้า ให้กว้างพอเพื่อใช้เป็นี่เดินเล่นและพักผ่อนได้เช่นกัน

4. บริเวณสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่ในปัจจุบัน ได้แก่ บริเวณที่ดิน ของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ เช่น บริเวณย่านคลังสินค้า ที่ว่างบริเวณมักกะสันข้างเพชรบุรี ดัดใหม่ กรมสัตว์ทหารบก เป็นต้น ควรจะได้มีการเจรจาขอยืม เพื่อปรับปรุงเป็นสวนสาธารณะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อประชาชน

สรุป

ปัญหาการขาดแคลนสถานพักผ่อนหย่อนใจในกรุงเทพฯ การแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม ได้โดยไม่ลำบากจากแนวทางที่ได้นำเสนอไว้ หรือแนวทางอื่นที่เหมาะสม แต่ไม่ว่าจะแก้ไข โดยวิธีการใดก็ตาม จะต้องอาศัยผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความสนใจ และสนับสนุนอย่างเต็มที่ การเพิ่มสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้มากขึ้น จะเป็นการช่วยลดความเครียดของประชาชนที่ ต้องเผชิญความลำบากเดือดร้อนในภาวะของบ้านเมืองที่วุ่นวายและสับสน ทั้งจะเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศของกรุงเทพฯ ให้สวยงาม ร่มรื่นสมกับชื่อเสียงของประเทศไทยดินแดนแห่ง ความร่มเย็นเป็นสุข